

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

24 februarie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Liliana Catan, Ion Guzun,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva sentinței Judecătoriei Comrat din 26 martie 2020 și deciziei Colegiul judiciar al Curții de Apel Comrat din 14 septembrie 2020, declarat de avocatul Grecu Ion în numele inculpatului

Serbinov Anatolie XXXXX, născut la XXXXX, originar și locuitor al s. XXXXX, str. XXXXX, XXXXX, r-nul XXXXX, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale.

Termenul de examinare,
instanța de fond: 23.04.2019 - 27.05.2019,
instanța de apel: 18.06.2019 - 11.09.2019,
instanța de recurs: 21.11.2019 - 15.01.2020.

Asupra recursurilor menționate, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Comrat din 26 martie 2020, Serbinov Anatolie a fost condamnat în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal la 6 luni închisoare.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei i-a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 2 ani.

Serbinova Kateryna a fost condamnată în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal la 1 an închisoare.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei i-a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 2 ani.

De la Serbinov Anatolie și Serbinova Kateryna s-a încasat, solidar, în beneficiul părții vătămate lui Buiuclî Valentina prejudiciul moral de 2000 lei, material de 826 lei și 2500 lei cheltuieli de judecată.

2. Instanța de fond a constatat că, la 11.09.2015, la ora 08⁰⁰, Serbinov A. și Serbinova K., fiind într-un loc public, vizavi de clădirea școlii din s. Etulia, r-nul

Vulcănești, acționând împreună, au intrat în salonul autobuzului școlar care transportă copiii, apoi, acționând în mod intenționat, din intenții huligane, încălcând grosolan ordinea publică și liniștea persoanelor care se aflau în autobuz, printre care majoritate erau copii, au început să strige și să folosească cuvinte necenzurate în adresa Buiucî V., care se afla la locul de muncă ca persoană care îi însoțea pe copii la școală, înaintând pretenții pentru faptul că nu i-a permis fiicei lor minore să intre în autobuz, după ce, Serbinova K. i-a aplicat o lovitură cu mâna în regiunea feței lui Buiucî V., a apucat-o de ambele mâini și a început să o scuture, la rândul său, Serbinov A. acționând din intenții huligane, încălcând grosolan ordinea publică și liniștea cetățenilor, fiind dispus în mod agresiv, cu o obrăznicie deosebită, a aplicat o lovitură cu pumnul în regiunea feței lui Buiucî V., în urma cărui fapt partea vătămată a căzut pe bancheta autobuzului și a pierdut cunoștința. Ulterior, trezindu-se peste câteva minute mai târziu, Buiucî V. a fugit din autobuz, unde a continuat să se afle Serbinov A. și Serbinova K.

În urma acțiunilor violente din partea lui Serbinov A. și Serbinova K., părții vătămate Buiucî V. i-au fost cauzate următoarele leziuni corporale: trauma cranio-cerebrală închisă, manifestată printr-o comoție cerebrală, excoriație pe față, echimoză pe mâna stângă, calificate, conform Raportului de expertiză medico-legală nr. 35 l/D din 24.09.2015, ca leziuni corporale ușoare cu dereglarea sănătății de scurtă durată.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate inculpatul Serbinov A. și inculpata Serbinova K. acționând în grup, au comis infracțiunea, prevăzută de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită săvârșită de două sau mai multe persoane.

Instanța a reținut că inculpatul Serbinov A. nu a recunoscut vina și a declarat că, s-a apropiat de autocar din partea ușii unde Buiucî V. se certa cu Serbinova K. Când Buiucî V. a lovit-o cu piciorul pe Serbinova K. în abdomen și ea a început să cadă, el a ținut-o. În autobuz nu erau copii, numai Buiucî V., șoferul și Serbinova K. În autobuz nu a intrat și pe Buiucî V. nu a lovit-o.

Inculpata Serbinova K. la fel nu a recunoscut vina și a declarat că, așteptând să iasă toți din autobuz, s-a adresat către Buiucî V. din ce motiv nu a lăsat-o pe fiica ei să urce în autobuz. Ultima i-a spus că pot merge doar copii până la clasa 4-a. Inculpata i-a făcut observație, că Topal și Zabun P. sunt elevi de clasa 1, iar Econom elev de clasa zero, mai erau și elevi din clasele superioare, iar Buiucî V. a început să strige și s-o numească cu cuvinte obscene. Mai înainte încă n-au avut relații de prietenie, erau conflicte, certuri. Inculpata a hotărât să se ridice și s-o roage pe Buiucî V. să se apropie de ea, ca s-o întrebe de ce a numit-o cu cuvinte obscene. Urcând pe treaptă, a apucat-o pe Buiucî V. de mână și s-au încăierat. Buiucî V. s-a așezat pe scaun și cu piciorul a lovit-o în abdomen. Ea, involuntar a lovit-o cu mâna peste obraz pe Buiucî V., a împins-o și a ieșit din autobuz. Inculpata l-a întrebat pe șofer de ce nu a apărut-o pe fiica ei, ultimul i-a spus, că există dispoziția primăriei. Ea era la ușa, iar soțul de partea cealaltă a autobuzului. Serbinov A. nu a intrat în autobuz. El a vrut s-o scoată afară din autobuz.

Totodată, vinovăția inculpaților este dovedită integral prin probele administrate.

Astfel, partea vătămată Buiucî V. a declarat că Serbinova K. nu a așteptat să iasă copii din autobuz, a intrat și a început să țipe la ea, că de ce nu ar fi lăsat-o pe fiică să urce în autobuz. La ce Buiucî V. i-a spus că există dispoziția primarului, că ea nu trebuie să permită elevilor din clasele superioare să între în autobuz. Serbinova K. a strigat la ea

să tacă, a apucat-o de mână și a început să o zgâlțâie. Încercând să se apere, a apucat-o pe Serbinova K. de mână. În timpul acela în autobuz a intrat soțul lui Serbinova K. și a început s-o înjure, a lovit-o în regiunea tâmpiei, în rezultat ea pierdut cunoștința și a căzut pe scaun în autobuz. Nu ține minte cât timp a fost fără cunoștință, când și-a revenit a mers la spital. Avea un obraz umflat și o zgârietură pe mână. În afară de ea, în autobuz se mai afla șoferul Nenov M. și femeia în vârstă Econom D., care se ducea la centrul de sănătate și tot a intrat în autobuz. Această femeie a încercat să-i oprească, dar Serbinova K. nu a reacționat, ultima s-a speriat și a ieșit din autobuz.

Martorul Econom D. a declarat că, când autobuzul s-a oprit, toată lumea a început să coboare. Când ea a ajuns la punctul de ieșire, Serbinova K. s-a urcat în autobuz și a atacat-o pe Buiucî V. După Serbinova K., soțul ei a urcat în autobuz. El se afla în hol lângă Serbinova K. Ea era înspăimântată de pașii lui. Ei ambii au atacat-o pe Buiucî. Serbinova K. a făcut mișcări cu mâinile spre Buiucî V. Ea a decis să plece, s-au va trebui să fie martor, și așa s-a întâmplat. În autobuz au fost auzite țipete, copiii s-au speriat. Ulterior, Buiucî V. i-a spus că a fost bătută. Buiucî V. avea o zgârietură pe obraz. Odată, când era în magazin, soțul lui Serbinova K. i-a strigat: "Hei ticăloas-o, ești martor, ai văzut ce era acolo", ea nu a reacționat, dar apoi i-a spus polițistului de sector despre aceasta.

Martorul Nenov M. a declarat că, este șoferul autobuzului. Serbinov A. s-a apropiat și l-a întrebat de ce nu a luat-o pe fiica lor. El i-a spus, că fata singură nu s-a urcat în autobuz, dacă ea era să urce în autobuz nimeni nu era să o dea jos. Buiucî V. ședea în spatele lui, pe scaunul din față. Serbinov T. și Serbinova K. au urcat în autobuz, Ei a atacat-o pe Buiucî V. Astfel, Serbinova K. a început să o lovească pe Buiucî V cu mâinile. Era zgomotos, erau copiii și despre ce vorbeau nu se înțelegea. Serbinov T. se exprima cu cuvinte necenzurate și a lovit-o pe Buiucî V. A văzut cum Serbinov A. a lovit-o cu palma pe Buiucî V. peste față. Vedea totul prin oglindă. Când Serbinov A. a lovit-o pe Buiucî V., ea a căzut pe scaun. Buiucî V. numai striga ce ei fac. Ei doi dădeau din mâini. El tot le-a strigat, ce fac, aceasta a durat câteva minute. Buiucî V. a fugit de ei. Serbinov A. a lovit-o pe Buiucî V. și ea a căzut, apoi ea a fugit de la ei. Ei au lăsat-o căzută jos. Buiucî V. peste o minută și-a revenit în fire, ei erau alături de ea și ea când și-a revenit a fugit de ei.

Martorul minor XXXXX, a declarat că când autobuzul s-a oprit lângă școală, copiii au început să coboare iar în autobuz a intrat o femeie și a început să se certe cu însoțitoarea lor. Apoi a intrat un bărbat și ei au continuat să se certe. Ei se certau lângă trecere, fiind astfel aceasta închisă, iar pasagerii nu au putut ieși imediat. Nu toți pasagerii reușise să coboare din autobuz. S-au certat pentru că fiica lor nu a mers cu autobuzul, deoarece nu i-a fost permis să urce. Ei s-au certat cu glas ridicat, apoi au strâns-o pe Buiucî de scaun, Atunci trecerea s-a deschis și ei au ieșit. La acea moment avea 14-15 ani, era speriată și îi era milă de Buiucî V., care cerea să o lase în pace. În autobuz se afla și șoferul, care era la volan.

Reprezentantul legal la momentul audierii martorului minor XXXXX, martorul Chemecsiz A., a declarat că fiica Chemecsiz A. a venit acasă cu lacrimi în ochi și a spus că dimineața a fost așa ceva. Un bărbat și o femeie s-au urcat în autobuz, și ei nu au putut coborî, și au ieșit doar când trecerea a devenit disponibilă și însoțitoarea Buiucî V. a căzut pe scaun, deoarece bărbatul ar fi lovit-o. Ea a spus că a văzut prima dată cum un bărbat necunoscut bate o femeie. Ea a spus că nu va intra în detalii în privința acestei situației. A fost o scrisoare colectivă, părinții acelor copii care erau în autobuz și au

devenit martori oculari. Fiica lui Chemecsiz A. nu le știe pe femeia și pe bărbatul care au intrat în autobuz. Fiica i-a spus, că femeia o ținea de mână, iar fiica Chemecsiz A. a spus a vrut mai repede să coboare din autobuz. Șoferul s-a uitat în oglinda lângă ușă.

Martorul minor XXXXX a declarat că se deplasau la școală, când a vrut să iasă, a intrat o femeie, apoi un bărbat, care au strigat și au împins-o pe Buiucî V. Ultima stătea întinsă pe o bancă, femeia s-a urcat deasupra și a început să țipe și să se certe. Femeia a încercat să o lovească pe Buiucî V., aceasta se apăra, dând din mâini. Apoi a intrat bărbatul și i-a aplicat o lovitură cu mâna în regiunea feței lui Buiucî V., în acest moment, ultima a încercat să se ridice. El stătea lângă ușa din spate, ei erau lângă ușa din față. El era la o distanță aproximativ de 4 metri de la ei, ușă din spate nu se deschidea, astfel nu a putut să iasă de acolo. În autobuz în momentul altercațiilor mai erau patru copii, elevi. El era într-o stare de șoc, nu a mai văzut așa ceva și era speriat.

Reprezentantul legal la momentul audierii martorului minor XXXXX, martorul Simonenco V., a declarat că, fiul i-a povestit dar, nu ține minte exact. Cine a intrat anume, posibil familia Serbinov. Copilul a spus că au lovit-o pe femeia, ea nu a căzut, sau s-a așezat. Buiucî V. aștepta ca toți să coboare din autobuz, ea se afla la serviciu. Cine a lovit-o primul pe Buiucî V. femeia sau bărbatul Simonenco V. nu știe, dar partea vătămată a căzut pe bancă. Prima întrebarea a Simonenco V. a fost ce a făcut fiul ei, el a spus că nimic n-au putut face, bărbatul era zdravăn. Fiul lui ei era acolo personal, deoarece ei ultimii au coborât din autobuz.

Martorul minor XXXXX a explicat că a avut loc un incident când persoane mature s-au bătut în autobuz. Prima a urcat în autobuz o femeie și a început să se certe, apoi un bărbat a intrat și a lovit-o pe femeia care ținea ordinea în autobuz. El ședea în fața autobuzului în spatele șoferului, nu a dovedit să coboare, aștepta ca toții să iasă. Cei mai mari de clasa a 4-a nu au fost luați în autobuz, iar cei care locuiau la stația Etulia au fost luați, femeia s-a certat de ce n-au luat pe fiica lor. Femeia care păstra ordinea a strigat la șofer să o ajute. Bărbatul a intrat și a lovit-o pe femeia care păstra ordinea. Când bărbatul a lovit-o, ea a căzut pe scaun. El era foarte speriat.

Reprezentantul legal al martorului minor XXXXX, martorul Uzun S., a declarat că, soțul a adus copilul acasă și ea a observat că băiatul se comporta emoțional, de obicei ele este foarte liniștit. L-a întrebat ce s-a întâmplat. El a răspuns că atunci când au coborât din autobuz, a intrat o femeie și a început să se certe cu însoțitoarea. Apoi a intrat un bărbat și a lovit-o pe femeia însoțitoare, care a căzut.

Potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. XXXXX din 17.09.2015, la Buiucî V. a fost depistată trauma cranio-cerebrală închisă, manifestată printr-o comoție cerebrală (confirmată neurologic), echimoză pe față, excoriație pe antebrațul stângă, produs la acțiunea traumatică cu obiect(e) contondent(e) dur(e), posibil în timpul și circumstanțele indicate, condiționează o dereglare a sănătății de scurtă durată și se calificată ca vătămarea corporală ușoară.

Conform raportului de expertiză medico-legală nr. XXXXX din 24.09.2015, în privința lui Buiucî V., după examinarea ei medicală suplimentară, conform căreia la Buiucî V. a fost depistată trauma cranio-cerebrală închisă, manifestată printr-o comoție cerebrală (confirmată neurologic), echimoză pe față, excoriație pe antebrațul stângă, produs la acțiunea traumatică a unui obiect(e) contondent(e) dur(e), nu se exclude formarea lor la lovituri cu pumnii, posibil în timpul și circumstanțele indicate, condiționează o dereglare a sănătății de scurtă durată și se calificată ca vătămarea corporală ușoară.

Potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. XXXXX din 14.09.2015, la Serbinova K. sunt: echimoze, excoriație pe brațul drept, produs la acțiunea traumatică cu obiect contondent dur, posibil în timpul relatat se calificată ca vătămarea corporală neînsemnată.

Pericolul public al infracțiunii, prevăzute de art. 287 alin. (2) Cod penal se explică în primul rând prin totalitatea relațiilor sociale care asigură o atmosferă normală în societate, inviolabilitatea personalității și integritatea averii.

Prin huliganism se înțelege - acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, de opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obraznicie deosebită.

Latura obiectivă a infracțiunii analizate, se caracterizează prin săvârșirea unei din acțiuni alternative:

a) acțiunile care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor;

b) acțiunile care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de amenințarea cu aplicarea violenței asupra persoanelor;

c) acțiunile care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice;

d) acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obraznicie deosebită.

În calitate de obiect direct al infracțiunii analizate urmează a recunoaște ordinea publică ca una din sferile securității publice.

Un obiect suplimentar îi revine integrității fizice, sănătatea persoanei, dreptul la proprietate ale persoanelor fizice și juridice.

Totodată, sistemul acesta de relații între oameni presupune cumulul de reguli de conduită și conventurile, stabilite de normele sociale, acte normative, obiceiuri, tradiții, normele morale, asigurând atmosfera de liniște, protecție personală în domeniul muncii, vieții și odihnei.

Locul comiterii huliganismului sunt de obicei locuri publice (transport, cinematograful, cafeneaua, parcul, strada) pot fi și locurile nepopulate (pădure, loc viran, apartament).

Potrivit art. 131 Cod penal, prin faptă săvârșită în public se înțelege fapta omisă:

a) într-un loc care, prin natura sau destinația lui, este întotdeauna accesibil publicului, chiar dacă în momentul săvârșirii faptei în acel loc nu era prezentă nici o persoană, dar făptuitorul își dădea seama că fapta ar putea ajunge la cunoștința publicului; b) în orice alt loc accesibil publicului dacă în momentul săvârșirii faptei erau de față două sau mai multe persoane; c) într-un loc inaccesibil publicului, cu intenția însă ca fapta să fie auzită sau văzută, dacă aceasta s-a produs față de două sau mai multe persoane; d) într-o adunare sau reuniune de mai multe persoane, cu excepția reuniunilor care pot fi considerate cu caracter familial, datorită naturii relațiilor dintre persoanele participante; e) prin orice mijloace recurgând la care făptuitorul își dădea seama că fapta ar putea ajunge la cunoștința publicului.

Potrivit Hotărârii Plenumului CSJ RM nr. 4 din 19.06.2006 (cu modificările introduse în Hotărârea Plenumului CSJ RM nr. 6 din 15.05.2017) - ordinea publică

înseamnă relațiile sociale în ansamblu, care asigură o atmosferă normală de conviețuire în societate.

Deci, ordinea publică înseamnă relațiile sociale în ansamblu, care asigură o atmosferă normală de conviețuire în societate, inviolabilitatea persoanei și integritatea proprietății, precum și funcționarea normală a instituțiilor de stat și publice.

Prin încălcarea grosolană a ordinii publice, ce exprimă o vădită lipsă de respect față de societate, se are în vedere săvârșirea unor acțiuni intenționate ce atentează la regulile sociale și morale de conviețuire care sunt încălcate într-un mod grosolan și demonstrativ de către violatorul ordinii publice prin necuviință, neobrăzare, comportare batjocoritoare cu cetățenii, prin înjosire a onoarei și demnității personalității, încălcarea îndelungată și insistența a ordinii publice, zădărniciere a activităților de masă, suspendarea temporară a activității normale a întreprinderilor, instituțiilor, organizațiilor, transportului obștesc, etc. S-a ajuns la concluzia, că ”prin acțiunile, care încalcă grosolan ordinea publică” se subînțelege acțiunea comisă față de societate, orientate împotriva ordinii publice, care se concretizează pe înjosirea și agățarea persoanei, și în alte acțiuni similare, care încalcă norma de conduită, ordinea publică și liniștea cetățenilor.

Astfel, huliganismul însoțit de aplicarea violenței asupra persoanelor sau cu aplicarea unei asemenea violențe psihică cât și cea fizică, care se manifestă prin cauzarea unor prejudicii sănătății care pot surveni în urma săvârșirii unor acțiuni cu caracter violent, produse prin aplicarea de lovituri, prin imobilizarea, îmbrânceala, punerea unei piedici, ale căror consecințe sunt vătămarea corporală sau fără cauzarea daunei sănătății.

Totodată, sistemul acesta de relații între oameni presupune cumulul de reguli de conduită și conviețuire, stabilite de normele sociale: acte normative, obiceiuri, tradiții, normele morale, asigurând și atmosfera de liniște, protecție personală în domeniul muncii, vieții și odihnei.

Unul dintre principalele criterii care caracterizează partea obiectivă a huliganismului pot fi considerate acțiuni care personifică dorința persoanei de a demonstra societății neglijarea principiilor, normelor și regulilor, liniștii și stării de spirit a cetățenilor, asupra cinstei și demnității lor.

Consecințele specifice ale acestor acțiuni ale agresorului, de regulă, nu le pasă ce se întâmplă în acest caz.

Argumentele avocaților precum că inculpații nu au comis huliganismul, deoarece acestea nu sunt în concordanță cu materialele cauzei și sunt respinse de dovezile prezentate de partea acuzării.

Prin urmare, acțiunile inculpaților Serbinov A. și Serbinova K. urmează a fi calificate conform prevederilor art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal - huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită săvârșită de două sau mai multe persoane.

În conformitate cu cerințele art. 16 Cod penal infracțiunea, prevăzută de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, se referă de către lege la infracțiuni mai puțin grave.

La numirea pedepsei penale inculpatului Serbinov A., instanța s-a condus de prevederile art. 61, 75-87 Cod penal, a ținut cont că el a comis o infracțiune mai puțin gravă, de nivelul pericolului social al crimei săvârșite, de toate circumstanțele de conduită a inculpatului la comiterea infracțiunii și după, concluzionând oportun de a-i

numi pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni, cu suspendarea condiționată a executării ei conform art. 90 Cod penal.

La numirea pedepsei penale inculpatei Serbinova K., instanța la fel s-a condus de prevederile art. 61, 75-87 Cod penal, a ținut cont că ea a comis infracțiune mai puțin gravă, de nivelul pericolului social al crimei săvârșite, de toate circumstanțele de conduită a inculpatei la comiterea infracțiunii și după, considerând oportun de a-i numi pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 an, cu suspendarea condiționată a executare ei în conformitate cu art. 90 Cod penal.

În ceea ce privește mărimea achitării prejudiciului moral, instanța a concluzionat din cerințele articolelor menționate, din caracterul și gravitatea suferințelor fizice și morale, cauzate lui Buiucî V. și pe baza principiilor corectitudinii și proporționalității la determinat în mărime de 20.000 lei.

3. Procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, sediul Vulcănești, Selemet Alexandr, a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpații să fie condamnați în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal la câte 1 an închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probațiune de 3 ani, în temeiul art. 90 Cod penal.

Apelantul a invocat că, luând în considerație circumstanțele săvârșirii infracțiunii, atitudinea inculpaților la faza urmăririi penale și examinării cauzei în instanța de fond, pentru reeducarea lor se impune stabilirea unei pedepse mai aspre.

3.1. A declarat apel și avocatul Grecu Ion, solicitând casarea sentinței și încheierii Judecătorei Comrat din 26 martie 2020, prin care s-a dispus respingerea demersului apărării cu privire la reluarea cercetării judecătorești, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Serbinov A. să fie achitat, iar acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Buiucî V. să fie respinsă

Apelantul a invocat că, la 26.02.2020, a înaintat demers cu privire la reluarea cercetării judecătorești pe motivul nulității absolute a proceselor-verbale de notificare a lui Serbinov K. și Serbinov A. privind dispunerea efectuării expertizei din 12.10.2015 și 14.10.2015 și raportului de expertiză medico-legală nr. XXXXX, întocmit de expert judiciar medico-legal Ceban A. la 24.09.2015, deoarece sunt lovite de nulitate în legătură cu ce nu pot sta la baza probatoriului pe prezentul caz. Conform materialelor dosarului penal, Serbinov A. a fost notificat despre dispunerea expertizei la 14.10.2015, iar Serbinova K. la 12.10.2015, deci după ce deja era întocmit raportul de expertiză.

Serbinov A. și Serbinova K. urmau să fie citați pentru a li se aduse la cunoștință obiectul expertizei și întrebările la care expertul trebuia să dea răspuns, de asemenea urma să explice dreptul de a face observații cu privire la aceste întrebări, de a cere modificarea sau completarea lor. Toate aceste acțiuni urma să fie întreprinse până la efectuarea expertizei.

Raportului de expertiză medico-legală nr. XXXXX, întocmit de expert judiciar medico-legal Ceban A. la 24.09.2015, este lovit de nulitate absolută din motivul că expertul Ceban A. înaintea efectuării raportului de expertiză medico-legal a fost antrenat în calitate de specialist efectuând raportul specialistului nr. 573 din 14.09.2015, raportul nr. XXXXX din 17.09.2015.

S-a solicitat dispunerea reluării cercetării judecătorești pentru a dispune efectuarea unei expertize judiciare medico-legale repetate.

Fiind stabilită ședința de judecată pentru data de 26.03.2020, inculpații Serbinov K. și Serbinov A. au făcut telefonogramă prin care au solicitat amânarea ședinței de

judecată în legătură cu imposibilitatea prezentării în ședința de judecată pe motivul survenitei pandemiei de "COVID-19", or, transportul public la acel moment nu circula.

Totuși, încălcând dreptul inculpaților la un proces echitabil, instanța a petrecut ședința de judecată în absența inculpaților și a apărării.

În cadrul urmăririi penale și cercetării judecătorești, s-a dovedit cu certitudine faptul nevinovăției inculpatului Serbinov A.

Prin acțiunile sale Buiuclî V. a urmat scopul de înjosire în public a minorei.

S-a dovedit cu certitudine că Serbinov A. și cu Serbinova K. s-au apropiat de Buiuclî V., de șoferul autobuzului, nu pentru a încălca ordinea publică și pentru a-și arăta lipsa de respect față de cei din jur, dar pentru a cere o explicație de ce aceștia au dat-o jos pe fiica lor din autobuz, fiind autobuzul plin cu persoane mature și copii peste clasa a-6, dar a ales de a o înjosi anume pe Serbinova S.

Atât Serbinov K. cât și Serbinov A. nu au aplicat careva lovituri așa zisei părți vătămate Buiuclî V., or, declarațiile date în acest sens în calitate de martor sunt a colegilor de clasă și prietenilor feciorului părții vătămate, și a colegilor de lucru a acesteia.

Aprecierea eronată și superficială a circumstanțelor cauzei penale de către prima instanță, duce la încălcarea drepturilor inculpaților la un proces echitabil.

3.2. Avocatul Bojenco Nicolae la fel a declarat apel, solicitând casarea sentinței și încheierii Judecătoriei Comrat din 26 martie 2020, prin care s-a dispus respingerea demersului apărării cu privire la reluarea cercetării judecătorești, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Serbinova K. să fie achitată și respinsă acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Buiuclî V.

Apelantul a invocat că, instanța nu a luat în considerație declarațiile martorului minor XXXXX

Nu a fost examinată nicio probă concludentă care ar demonstra intenția lui Serbinova K. în săvârșirea infracțiunii încriminate, respectiv nu sunt depistate și ridicate mijloacele și obiectele de la locul infracțiunii.

Prin acțiunile sale Buiuclî V. a urmat scopul de înjosire în public a minorei.

Fără apreciere au fost lăsate declarațiile a inculpaților, care atât în cadrul urmăririi penale cât și în ședința de judecată au declarat că nu au aplicat lovituri peste corpul părții vătămate și din contra, ultima a fost persoana agresivă.

Raportul de expertiză medico-legală nr. XXXXX, întocmit de expert judiciar medico-legal Ceban A. la 24.09.2015 este lovit de nulitate absolută din motivul că expertul Ceban A. înaintea efectuării raportului de expertiză medico-legal a fost antrenat în calitate de specialist efectuând raportul specialistului nr. 573 din 14.09.2015.

Instanța la 26.03.2020, încălcând dreptul inculpaților la un proces echitabil, a petrecut ședința de judecată în absența lor și a apărării.

4. Potrivi deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Chișinău din 14 septembrie 2020, apelul procurorului a fost respins ca neîntemeiat.

Admise apelurile declarate de avocații Grecu Ion și Bojenco Nicolae, casată sentința în partea încasării prejudiciului moral și pronunțată o nouă hotărâre.

De la inculpații Serbinov Anatolii și Serbinova Kateryna s-a încasat în beneficiul lui Buiuclî Valentina prejudiciul moral în sumă de a câte 7000 lei, fiecare.

În rest sentința a fost menținută.

Instanța de apel a statuat că, prima instanță a dat o apreciere corectă probelor administrate și prezentate de către părți și întemeiat a ajuns la concluzia că inculpații

sunt vinovați în săvârșirea infracțiunii, prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, huliganism, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obraznicie deosebită, săvârșite de două persoane.

Instanța, după ce a analizat toate probele în ansamblu, a ajuns la o concluzie întemeiată că inculpații, în același timp și în același loc, au comis acțiuni huliganice, exprimate în acțiuni intenționate, care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obraznicie deosebită, săvârșită de două persoane.

Inculpatul Serbinov A., aplicând o lovitură cu pumnul în regiunea feței părții vătămate Buiucî V., iar inculpata Serbinova K. aplicând lovitura cu mâna în regiunea feței lui Buiucî V., au aplicat violență față de ea, exprimată în aplicarea loviturilor părții vătămate Buiucî V., ce la rândul său este un element de bază a infracțiunii imputate inculpaților.

Vinovăția lor în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal a fost confirmată prin probele administrate pe cauză și prin datele de fapt administrate la etapa urmăririi penale, indicate în procesele-verbale și rapoartele de expertiză, depozitiile părții vătămate Buiucî V. și a martorilor Econom D., Nenov M., Chemicsiz A., Chemicsiz E., Simonenco V., Uzun S., XXXXX și XXXXX

Astfel, partea vătămată Buiucî V. a explicat că în ușa Buiucî V. a văzut-o pe Serbinova K., care, fără să aștepte ca toți copiii să iasă, s-a urcat în autobuz și a început să strige la Buiucî, ce drept are să nu-i permite fiicei să intre în autobuz. La ce Buiucî V. a încercat să o liniștească, că este o astfel de decizie și nu trebuie să permite să intre în autobuz elevilor cu clase mai mare. A strigat la Buiucî V. să tacă, a apucat-o de mâini și a început să o zgudui. Bineînțeles, Buiucî V. a încercat să se protejeze și a apucat-o de mâini. În același timp în autobuz a intrat soțul lui Serbinova K. care a înjurat-o pe Buiucî V. cu cuvinte necenzurate, a lovit-o în zona templului și a pierdut cunoștința. În timp ce Buiucî V. și Serbinova K. se certau, partea vătămată a văzut cu coada ochiului cum Anatolie s-a apropiat de șofer și l-a întrebat cultural de ce fiicei nu i-au permis să intre în autobuz și a atacat-o pe Buiucî V. Nu știe cât a fost fără cunoștință, și-a revenit în fire, și-a luat geanta și a fugit la spital.

Declarațiile părții vătămate Buiucî V. sunt confirmate prin cele ale martorilor Econom D., Nenov M., Chemicsiz A., Chemicsiz E., Simonenco V., Uzun S., XXXXX și XXXXX

Martorul Econom D. a explicat că, când a ajuns la punctul de ieșire din autobuz, Serbinova K. s-a urcat în autobuz și a atacat-o pe Buiucî V. Apoi un bărbat a urcat în autobuz și ea coborât din autobuz. Peste careva timp, a ajuns-o din urmă pe Buiucî V. și a spus că a primit bine. A întrebat ce s-a întâmplat și Buiucî V. a spus că a fost bătută. A văzut că Serbinova K. a intrat cu ochii mari, rotunzi și ea a ieșit repede. Buiucî V. avea o zgârietură pe obraz. După Serbinova K., soțul ei a urcat în autobuz. El se afla în hol lângă Serbinova K. Ea nu s-a uitat la el. Era înspăimântată de pașii lui. Ei ambii au atacat-o pe femeia. Econom D. și-a spus că trebuie să plece, altfel va trebui să fie martor și așa s-a întâmplat. Au fost țipete în autobuz, dar a cu-i țipăt, nu cunoaște. Au spus că în autobuz erau copii și s-au speriat. Nu a auzit cuvinte necenzurate, ea plecase deja. A auzit țipete, copiii s-au speriat, apoi seara au fost duși la bunici ca să-i citească. I-a spus lui Serbinova K. ce face, deoarece a atacat femeia. Ea stătea cu spatele la ei, deoarece deja pleca. A văzut mâinile lui Serbinova K. atunci și a spus, ce face.

Martorul Nenov M. a declarat că, inculpații Serbinov A. și Serbinova K. au ajuns într-un mini autobuz. Serbinov A. s-a apropiat de el și la întreat de ce nu i-au luat fiica, la care a răspuns că ea însăși nu a urcat în autobuz. Buiucî V. stătea în spatele lui pe scaunul din față. Serbinov A. și Katia au urcat în autobuz, iar ultima a atacat-o pe Buiucî V. și din spate Serbinov A. Serbinova K. a început să o lovească pe Buiucî V. Era zgomotos acolo, erau copii și el nu a înțeles conversația. Serbinov A. s-a certat folosind cuvinte necenzurate și i-a aplicat lovituri cu palma față de Buiucî V. Când Serbinov A. a lovit-o pe Buiucî V., ea a căzut pe scaune. Ultima a strigat ce fac. A durat câteva minute. Buiucî V. s-a scăpat de la ei și a fugit. Martorul nu a văzut cu ce a fost aplicată lovitura, cu pumnul, mâna sau cu alt ceva.

Martorul Chemicsiz A. a explicat că, fiica Chemicsiz A. a venit acasă cu lacrimi în ochi și a spus că dimineața a fost așa ceva. Bărbatul și femeia s-au urcat în autobuz, și ei nu au putut coborî din autobuz, și ea a ieșit doar când trecerea a devenit disponibilă și însoțitoarea Buiucî V. a căzut pe scaun, deoarece bărbatul a lovit-o. Ea a spus că a văzut prima dată cum un bărbat necunoscut bate o femeie necunoscută. Ea a spus că nu va intra în detalii în privința acestei situației. A fost o scrisoare colectivă, părinții acelor copii care erau în autobuz și au devenit martori oculari.

Martorul Chemicsiz E. a relatat că, în ziua aceea când autobuzul s-a oprit lângă școală, copiii au început să coboare din autobuz, iar în acel moment o femeie s-a urcat în autobuz și a început să se certe cu însoțitoarea. Apoi a intrat un bărbat și Chemicsiz E. a crezut că îi va separa, dar ei au continuat să se certe. Ei se certau lângă trecere și trecerea a fost închisă, pasagerii nu au putut ieși imediat. Nu mulți au rămas în autobuz. Erau XXXXX și Galaju. Femeia și bărbatul care au urcat în autobuz sunt în sala ședinței de judecată. În privința la ce ei se certau, Chemicsiz E. nu-și amintește, dar, așa cum a înțeles, s-au certat pentru că fiica lor nu a mers cu autobuzul, pentru că a ezitat și șoferul a început să se certe. Prin urmare, nu a reușit să urce în autobuz. Ei s-au certat cu glas ridicat și, dacă s-au atins unul de celălalt, martorul nu cunoaște. Ei s-au certat cu însoțitoarea. Femeia care s-a urcat în autobuz a fost prima care a început să se certe. De la început ei au stat, apoi bărbatul și femeia au strâns-o de scaun, însă martorul nu își amintește dacă însoțitoarea a căzut sau nu. La acea vreme, martora avea 14-15 ani, era speriată și îi era milă de Buiucî V.

Martorul Simonenco V. a explicat că, ea învață în aceeași clasă cu fiul familiei părții vătămate Buiucî V., nu își amintește ce s-a întâmplat, care a intrat prima dată în autobuz nu-și amintește, dar se pare că familia Serbinov. El a spus că au lovit-o pe femeia, ea nu a căzut, ci s-a așezat. Buiucî V. aștepta ca toți să coboare din autobuz.

Ea a mai explicat că Buiucî V. se afla la serviciu. Cine a lovit primul pe Buiucî V. femeia sau bărbatul XXXXX nu știe, dar partea vătămată a căzut pe bancă. Fiul lui Simonenco V. era prezent personal când ei au coborât din autobuz. Dacă fiul ei s-a speriat, martorul nu știe.

Martorul Uzun C. a declarat că, ea a explicat că în acea zi au început să apeleze părinți, deoarece copiii erau foarte speriați, pentru că s-a întâmplat ceva. Când fiul a venit acasă de la școală, martorul l-a întreat de ce s-a întâmplat, deoarece băiatul se comporta emoțional. El a răspuns că atunci când au coborât din autobuz, a intrat o femeie și a început să se certe cu însoțitoarea. Apoi a intrat un bărbat și a lovit-o pe femeia, însoțitoarea a căzut, unde Uzun S. nu l-a întreat.

Martorul XXXXX a explicat că, a fost un singur caz când ei au ajuns la școală, XXXXX a vrut să iasă, a intrat o femeie, apoi un bărbat care au împins-o pe Buiucî V.

o femeie a intrat și a început să strige la Buiucî V. ce anume striga, nu-și amintește, ea a împins-o pe Buiucî V., aceasta stătea întinsă pe o bancă, femeia s-a urcat deasupra și a început să țipe și să se certe. Buiucî V. a strigat că o să dea în judecată. Femeia a încercat să o lovească pe Buiucî V., aceasta din urmă se apărea, dând din mâini. Buiucî V. stătea întinsă pe un scaun. Apoi a intrat un bărbat și i-a aplicat o lovitură cu mâna lui Buiucî V. în regiunea feței. În acest moment, Buiucî V. a încercat să se ridice. În acel moment erau mai mulți copii în autobuz. După aceea, martorul a înțeles de ce a apărut conflictul, deoarece fiica lor nu a fost luată în autobuz. XXXXX era într-o stare de șoc, de obicei el nu a văzut așa ceva, era speriat. Era în toamna anului 2015.

Martorul XXXXX a explicat că, a avut loc un incident când maturii s-au bătut în autobuz. XXXXX nu știe numele de familie a lor, erau o femeie și un bărbat. XXXXX era în autobuz cu un prieten, Radu I. Femeia ținea ordinea în autobuz, o femeie a urcat în autobuz și a început să se certe, apoi un bărbat a intrat și a lovit-o pe femeia care ținea ordinea în autobuz, aceasta a avut loc cu mult timp în urmă. Altă femeie care a urcat în autobuz a fost prima care s-a certat. Cei mai mari de clasa a IV-a nu au fost luați în autobuz, iar cei care locuiau la stația "Etulia" au fost luați, ea s-a certat de ce nu au luat pe fiica lor. Femeia care păstra ordinea a țipat la șofer să o ajute. Ei nu s-au atins reciproc cu mâinile. Bărbatul a intrat și a lovit-o pe femeia care păstra ordinea. Când bărbatul a lovit-o, ea a căzut pe scaun. Nu a mai văzut pe nimeni, a intrat doar în fața autobuzului, era foarte speriat, nu a mai fost așa ceva, nu a mai văzut pe nimeni în autobuz când toți au coborât, femeia singură a intrat.

În afară de acestea, faptul săvârșirii de către inculpații Serbinov A. și Serbinova K. a acțiunilor intenționate, care încalcă grosolan ordinea publică însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, săvârșită de două persoane, de asemenea se confirmă prin Raportul de expertiză medico-legală nr. XXXXX din 24.09.2015 cercetat în ședința de judecată conform căreia la Buiucî V. au fost depistate următoarele leziuni corporale sub formă de: trauma cranio-cerebrală închisă, manifestată printr-o comoție cerebrală, excoriație pe față, echimoză pe mâna stângă, calificate, ca leziuni corporale ușoare cu dereglarea sănătății de scurtă durată și prin raportul de expertiză medico-legală nr. XXXXX din 14.09.2015 efectuată în privința Serbinova K., conform căreia la Serbinova K. au fost depistate excoriații, echimoze la mâna dreaptă, calificate ca vătămări corporale ușoare.

Astfel, prezența excoriațiilor pe mâna dreaptă la Serbinova K. confirmă faptul că a avut contact fizic cu partea vătămată Buiucî V.

În același timp, nerecunoașterea vinovăției de către inculpați este forma aleasă de apărare a acestora și încercarea de evitare a răspunderii penale, întrucât probele de mai sus prezentate de partea acuzării dovedesc vinovăția lor în săvârșirea faptei incriminate de aceștia.

Partea apărării atrage atenția asupra faptului că Buiucî V. chipurile nu i-a permis S. Serbinova să intre în autobuz și, de asemenea, că Buiucî V. nu avea dreptul să se afle în autobuz, iar ceilalți pasageri nu aveau nici dreptul să meargă în autobuz, iar inculpații au vrut doar să se clarifice cu acest lucru omenește.

În acest caz, obiectul cercetării sunt actele huliganice ale lui Serbinova K. și Serbinov A., săvârșite în salonul autobuzului după oprire, și nu se examinează faptul permiterii sau nepermiterii lui Serbinova S. să intre în autobuz, însă acest fapt este doar un motiv pentru comiterea infracțiunii de către inculpați.

Apelanții solicită casarea încheierii judecătoreiei Comrat din 26 februarie 2020 privind respingerea demersului de reluare a cercetării judecătorești, întrucât raportul de expertiză medico-legală nr. XXXXX din 24.09.2015 urmează a fi recunoscut nul, deoarece inculpații au fost informați după ce a fost efectuată expertiza, precum și această expertiză a fost întocmită de expertul judiciar Ceban A., deoarece expertul Ceban A. a fost implicat în calitatea de specialist la întocmirea raportului al specialistului nr. 573 din 14.09.2015 și raportului nr. XXXXX din 17.09.2015.

Însă, instanța de judecată nu a încălcat normele Codului de procedură penală al RM la respingerea demersului avocatului Grecu I. în interesele inculpatei Serbinova K. privind reluarea cercetării judecătorești pe această cauză, întrucât reieșind din prevederile art. 383 alin. (1) Cod de procedură penală, dacă în cursul deliberării instanța constată că o anumită circumstanță necesită concretizare pentru justa soluționare a cauzei, instanța poate relua cercetarea judecătorească prin încheiere motivată.

Norma sus-menționată nu poartă un caracter imperativ și nu obligă instanța să reia cercetarea judecătorească, de aceea instanța nu prevede temeuri legale pentru anularea încheierii atacate.

Cu privire la recunoașterea raportului de expertiză medico-legală nr. 35 l/D din 24.09.2015 ca fiind nul, motive lipsesc, întrucât raportul este obiectiv și complet, expertiza a fost efectuată cu cercetarea documentelor medicale, au fost date răspunsuri la toate întrebările posibile, inclusiv s-a indicat faptul că vătămrile ar putea fi cauzate ca urmare a unei lovituri cu pumnul.

De asemenea, nu poate servi ca temei pentru recunoașterea raportului de expertiză medico-legală nr. XXXXX din 24.09.2015 ca fiind nul, acel fapt că inculpații au fost informați despre efectuarea expertizei după ce a fost efectuată expertiza, întrucât dreptul participanților la proces de a face cunoștință cu numirea expertizei și cu raportul, nu influențează asupra raportului și opiniei expertului, care descrie și apreciază leziunile corporale vizibile sau din documente medicale.

Ori, în cadrul luării de cunoștință cu numirea expertizei medico-legale și cu rezultatele acesteia, inculpații și apărătorii acestora nu au înaintat cereri sau obiecții și, de asemenea, nu au înaintat obiecții făcând cunoștință cu materialele dosarului.

În afară de acestea, pe parcursul examinării cauzei în instanța de judecată, partea apărării a avut posibilitate să depună demersul privind efectuarea expertizei medico-legale suplimentare, totodată de acest drept nu s-au utilizat și la examinarea cauzei în instanța de apel.

Analizând probele administrate în ansamblu care sunt în materialele cauzei penale, s-a constatat că Serbinov A. și Serbinova K. au conștientizat faptul că săvârșeau acțiuni ilegale împotriva lui Buiucî V., care se afla în autobuz, în prezența șoferului și altor pasageri, dintre care în majoritate erau copii, manifestând în mod vădit ne respect față de societate. Comportamentul inculpaților a fost agresiv cu aplicarea violenței fizice.

În afară de aceasta, cererile de apel depuse nu conțin niciun argument concret care să permită instanței de apel să constate netemeinicia sentinței emise de către instanța de fond, iar după conținutul lor sunt doar o apreciere a acțiunilor părții vătămate Buiucî V., care nu i-a permis copilului minor al inculpaților să intre în autobuzul școlar, precum și declarațiile martorului Arabaji I., care confirmă acțiunile lui Buiucî V.

Astfel, instanța de judecată, în conformitate cu cerințele legii de procedură penală, a apreciat corect toate probele din cauză din punctul de vedere al pertinentei, concludentei și veridicității ei, iar în ansamblu a suficienței acestora pentru soluționarea justă a cauzei și a ajuns la o concluzie rezonabilă cu privire la vinovăția lui Serbinov A. și Serbinova K. în comiterea infracțiunii sus-menționate.

Argumentele cererii de apel cu privire la încălcarea de către instanța de fond a drepturilor inculpaților la un proces echitabil, în temeiul art. 6 CoEDO, sunt neîntemeiate reieșind din următoarele circumstanțe.

Apărătorii Grecu I. și Bojenco N. consideră că instanța de judecată a încălcat Dispoziția Comisiei pentru Situații Excepționale a R. Moldova nr. 1 din 18.03.2020, și anume alin. (2) pct. 10 din anexă se prevede în mod direct că procesele penale aflate în curs pe rolul instanțelor de judecată, indiferent de etapa de examinare, se suspendă de drept pe durata stării de urgență, cu excepția celor de la alin. (1) lit. c) apreciate ca atare de judecător sau instanța de judecată, precum și a următoarelor cauze: cele privind infracțiunile flagrante, cele în care au fost dispuse măsuri preventive, cele referitoare la contestații împotriva măsurilor asigurătorii, cele privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, cele ce cuprind măsuri de protecție a victimelor și a martorilor, cele privind aplicarea provizorie a măsurilor de siguranță cu caracter medical, cele privind infracțiuni contra securității naționale, cele privind acte de terorism sau de spălare a banilor, inculpații Serbinov A. și Serbinova K. prin intermediul telefonogramei au solicitat amânarea ședinței de judecată, stabilită pentru 26.03.2020 din cauza apariției pandemiei "COVID-19", deoarece transportul public la acel moment nu circula. Totodată, necătând la cererea motivată instanța de judecată a încălcat dreptul inculpaților la un proces echitabil, a petrecut ședința de judecată atât în lipsa acestora cât și a apărătorilor lor.

Cele menționate nu pot fi apreciate de către instanță ca o încălcare a dreptului la un proces echitabil și dreptul la apărare, pentru că conform procesului-verbal al ședinței de judecată din 26.03.2020, instanța de judecată a stabilit data pronunțării sentinței în conformitate cu prevederile art. 338 Cod de procedură penală.

În conformitate cu prevederile art. 338 alin. (3) și alin. (4) Cod de procedură penală, este prevăzut că hotărârea motivată se pronunță în termen de până la 30 de zile. În situații excepționale, când, raportată la complexitatea cauzei, pronunțarea nu poate avea loc în termenul prevăzut, instanța poate amâna pronunțarea pentru cel mult 15 zile.

Copia de pe hotărârea motivată se înmânează participanților prezenți la ședința de judecată. Participanților care nu s-au prezentat în ședința de judecată li se expediază, în termen de 3 zile, copia de pe hotărârea motivată.

Din sensul normelor susmenționatei, neprezența participanților la proces sau imposibilitatea prezentării la pronunțarea sentinței nu este temei pentru amânarea date de pronunțare a hotărâri motivate.

Ansamblul probelor reflectate mai sus confirmă netemeinicia poziției inculpaților și a părții apărării cu privire la existența unor motive pentru emiterea sentinței de achitare a inculpaților pentru infracțiunea încriminată.

Totodată, la stabilirea pedepsei inculpaților, instanța de judecată a luat în considerație toate circumstanțele cauzei și prevederile normelor de drept susmenționate.

După cum rezultă din materialele dosarului, partea vătămată este partea civilă Buiucî V. care s-a adresat cu o cerere de chemare în judecată în care a solicitat încasarea

în beneficiul d-nei de la pârâți Serbinov A. și Serbinova K., în mod solidar prejudiciul material cauzat în suma de 826 lei și suma în mărime de 2500 lei pentru serviciile avocatului. Precum și prejudiciul moral în mărime de 5000 lei.

Este legală și întemeiată sentința instanței de fond în partea soluționării acțiunii civile lui Buiucî V., fiind admise cerințele acțiunii privind încasarea prejudiciului material în suma de 826 și 2500 lei pentru serviciile avocatului.

Însă, în partea admiterii cerințelor acțiunii privind încasarea prejudiciului moral de la inculpați urmează de casat și de emis în această parte o nouă hotărâre, prin care de încasat în beneficiul lui Buiucî V. de la părțile civilmente responsabile Serbinov A. și Serbinova K. a prejudiciul moral în mărime de a câte 7000 de lei, fiecare.

Ori, instanța de judecată eronat a încasat în mod solidar de la Serbinov A. și Serbinova K. prejudiciul moral în mărime de 20.000 de lei, întrucât nu au fost luate în considerație prevederile art. 1398 alin. (1), 1422 și 1423 Cod civil.

5. Avocatul Greco Ion a declarat recurs ordinar, solicitând casarea sentinței și deciziei instanței de apel, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care inculpatul Serbinov A. să fie achitat

Recurentul a invocat că, s-a dovedit cu certitudine că Serbinov A. și cu Serbinova K. s-au apropiat de Buiucî V. și de șoferul autobuzului nu pentru a încălca ordinea publică și a-și arăta lipsa de respect față de cei din jur, ci pentru a cere o explicație de ce aceștia a dat-o jos pe fiica lor din autobuz, fiind autobuzul plin cu persoane mature și copii peste clasa a 6, dar a ales de a o înjosi anume pe Serbinova S.

Serbinov K. și Serbinov A. nu au aplicat careva lovituri așa zisei părți vătămate Buiucî V., or, declarațiile date în acest sens în calitate de martor sunt a colegilor de clasă și prietenilor feciorului părții vătămate și a colegilor de lucru a acesteia.

Fiind stabilită ședința de judecată pentru 26.03.2020, inculpații au făcut telefonogramă prin care au solicitat amânarea ședinței.

Instanța a încălcat Dispoziția nr. 1 din 18.03.2020 Comisiei pentru Situații Excepționale a R. Moldova, pentru care urma să ducă răspundere pentru nesuspendarea procesului, mai mult ca atât a petrecut ședința de judecată în absența atât a inculpaților cât și a apărării.

Tot la 26.03.2020, instanța a emis și încheierea judecătorească prin care a dispus respingerea demersului apărării privind reluarea cercetării judecătorești.

Conform materialelor cauzei, Serbinov A. a fost notificat despre dispunerea expertizei la 14.10.2015, iar Serbinova K. a fost notificată la 12.10.2020, deci după ce deja era întocmit raportul de expertiză.

Deci, Serbinov A. și Serbinova K. urmau să fie citați pentru a li se aduse la cunoștință obiectul expertizei și întrebările la care expertul trebuia să dea răspuns, de asemenea urma să explice dreptul de a face observații cu privire la aceste întrebări, de a cere modificarea sau completarea lor. Toate aceste acțiuni urma să fie întreprinse până la efectuarea expertizei.

Raportului de expertiză medico-legală nr. XXXXX, întocmit de expert judiciar medico-legal Ceban A. la 24.09.2015 este lovit de nulitate absolută din motivul că expertul Ceban A. înaintea efectuării raportului de expertiză medico-legal a fost antrenat în calitate de specialist efectuând raportul specialistului nr. 573 din 14.09.2015 și raportul nr. XXXXX din 17.09.2015.

Art. 89 Cod de procedură penală direct dispune că persoana nu poate lua parte la proces în calitate de expert, dacă a participat în calitate de specialist în acest proces.

În urma celor sus relatate, atât procesele-verbale de notificare despre dispunerea efectuării expertizei medico-legale, cât și raportul de expertiză, sunt lovite de nulitate, conform art. 251 alin. (1) Cod de procedură penală.

În acest sens, s-a solicitat dispunerea reluării cercetării judecătorești pentru a dispune efectuarea unei expertize judiciare medico-legale repetate, conform art. 148 Cod de procedură penală.

Argumentele prezentate asupra lovirii de nulitate a raportului au fost argumentate prin normele imperative, în special că persoana care a fost anterior antrenat în calitate de specialist, nu a avut dreptul de a fi antrenat în calitate de expert. Instanța a trecut sub tăcere acest fapt.

La caz, este relevant faptul că instanțele ierarhic inferioare au încălcat dreptul la un proces echitabil, or garanțiile implicite ale art. 6§1 CoEDO includ obligația de a motiva hotărârile.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală - nu au fost întrunite elementele constitutive ale infracțiunii.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar (*pct. 5. din decizie*), se reține că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. **2.** și **4.** din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului Serbinov A. și încadrarea juridică justă a acțiunilor infracționale ale acestuia, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile părții vătămate Buiucî V., martorilor Econom D., Nenov M., Chemicsiz A., Chemicsiz E., Simonenco V., Uzun S., XXXXX și XXXXX, raportului de expertiză medico-legală nr. XXXXX din 17.09.2015, raportului de expertiză medico-legală nr. XXXXX din 24.09.2015, raportului de expertiză medico-legală nr. XXXXX din 14.09.2015, toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanța de apel pronunțându-se argumentat și detaliat asupra tuturor motivelor invocate în apelul apărării, instanțele indicând concludent motivele pentru care au respins dovezile și versiunile apărării, probele administrate pe caz demonstrând clar și cert prezența în acțiunile inculpatului Serbinov A. a elementelor infracțiunilor prevăzute la art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Totodată, soluția instanțelor coroborează cu prevederile art. 131 lit. a), b), 134⁷ Cod penal, cât și cu jurisprudența națională, conform căror prin faptă săvârșită în public se înțelege fapta comisă într-un loc care, prin natura sau destinația lui, este întotdeauna

accesibil publicului, în orice alt loc accesibil publicului dacă în momentul săvârșirii faptei erau de față două sau mai multe persoane. Ordine publică înseamnă o totalitate de relații sociale ce asigură o ambianță liniștită de conviețuire în societate, de inviolabilitate a persoanei. Încălcarea grosolană a ordinii publice ce exprimă o vădită lipsă de respect se consideră săvârșirea unor acțiuni intenționate ce atentează la regulile sociale și morale de conviețuire, care sunt încălcate într-un mod grosolan și demonstrativ de către violatorul ordinii publice prin necuviință, neobrăzare, comportare batjocoritoare cu cetățenii, prin înjosire a onoarei și demnității persoanei, etc. Prin acțiuni care încalcă grosolan ordinea publică se înțelege fapta săvârșită în public, îndreptată împotriva ordinii publice, care se concretizează în acostarea jignitoare a persoanelor, în alte acțiuni similare, ce încalcă normele etice, tulbură ordinea publică și liniștea persoanelor. Huliganismul însoțit de aplicarea violenței asupra persoanelor constituie violența fizică, ce se poate manifesta prin cauzarea unor prejudicii sănătății, care pot surveni în urma săvârșirii unor acțiuni cu caracter violent, produse prin aplicarea de lovituri, prin imobilizarea, îmbrâncirea, urmate de vătămarea integrității corporale sau de leziuni corporale, sau fără cauzarea prejudiciului sănătății (*Hotărârea Plenului CSJ a RM din 19.06.2006, nr.4 - Cu privire la practica judiciară în cauzele penale despre huliganism, pct.3.*).

Ori, prezența împrejurărilor enunțate, în speță și în acțiunile infracționale ale inculpatului, este demonstrată concludent prin probele administrate pe caz.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CEDO impune în special, în sarcina „instanței”, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora. Deși este adevărat că obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Pe lângă aceasta, recursul, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele de fond și de apel au apreciat probele și circumstanțele cauzei.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei, în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea, este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul nominalizat au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2. - 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârile atacate cuprind motive clare legale pe care se întemeiază soluția, că în acțiunile inculpatului Serbinov A. sunt întrunite elementele infracțiunii, și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Astfel, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Grecu Ion, împotriva sentinței Judecătorei Comrat din 26 martie 2020 și deciziei Colegiul judiciar al Curții de Apel Comrat din 14 septembrie 2020, în privința inculpatului Serbinov Anatolie XXXXX, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integrala la 26 martie 2021.

Președinte
Judecători

Iurie Diaconu
Liliana Catan
Ion Guzun